

แนวปฏิบัติที่ดีของระบบประกันคุณภาพของวิทยาลัยการบริหารและจัดการ

ระบบประกันคุณภาพเป็นวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2546 นอกจากนั้นยังตอบสนองเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรฐานการศึกษาของชาติมาตรฐานการอุดมศึกษา และมาตรฐานต่างๆที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกับตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายนอกของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ชื่อย่อ สมศ และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร) ทางวิทยาลัยการบริหารและจัดการจึงได้มีการวางแผนปฏิบัติที่ดี (Best Practices) สำหรับการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัย เพื่อตอบสนองกับการประกันคุณภาพการศึกษาในหน่วยงานต่างๆ ข้างต้นแล้ว ยังใช้เป็นการบริหารจัดการวิทยาลัย เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยวิทยาลัยการบริหารและจัดการเพิ่งจัดตั้งขึ้นในปี 2553 และปี 2554 เป็นปีแรกที่เพิ่งรับนักศึกษาและถือเป็นปีที่ 2 ที่มีการทำระบบประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งทางวิทยาลัยมีแนวทางการปฏิบัติที่ดีของระบบประกันคุณภาพการศึกษาดังต่อไปนี้ คือ

1. มีนโยบายเกี่ยวกับระบบประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัย โดยมีการวิเคราะห์ จุดอ่อน (Weakness) จุดแข็ง (Strength) โอกาส (Opportunity) และข้อจำกัด (Threat) เพื่อใช้ในการวางแผนกลยุทธ์ของวิทยาลัย และมีเป้าหมายที่ชัดเจนที่จะใช้นโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาในการบริหารจัดการของวิทยาลัยโดยมีการวิสัยทัศน์ พันธกิจ และแผนกลยุทธ์ทั้ง 4 ยุทธศาสตร์ เพื่อตอบสนองกับพันธกิจ และทำให้บรรลุวิสัยทัศน์ โดยบุคลากรของวิทยาลัยมีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์ แผนกลยุทธ์ของวิทยาลัยร่วมกัน
2. มีการจัดตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพในระดับสาขาวิชา ระดับวิทยาลัย เพื่อเป็นการให้ความรู้ในทุกตัวบ่งชี้กับบุคลากรในวิทยาลัย ในปีแรก ปีที่ 2 ก็มีการจัดตั้งคณะกรรมการรวม และจัดตั้งคณะกรรมการแต่ละองค์ประกอบทั้ง 9 องค์ประกอบ โดยมีทั้งคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ที่มีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการทุกคน โดยกำหนดอำนาจและหน้าที่ ความรับผิดชอบของคณะกรรมการในแต่ละองค์ประกอบอย่างชัดเจน ตามตัวบ่งชี้ต่างๆ
3. มีการจัดทำแผนโครงการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องทุกปี เช่น โครงการปีแรกจัดที่จังหวัดนครนายก โดยเชิญวิทยากรที่มีความรู้ ความเข้าใจ มาบรรยายให้คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ รวมทั้งนักศึกษาเข้าร่วม ปีที่สอง จัดไปดูงานประกันคุณภาพการศึกษาที่จังหวัดชลบุรี ที่มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตบางแสน เป็นต้น เป็นการให้ความรู้ การดำเนินงาน การประเมินผล

และการนำผลของการประเมินมาใช้ในการวางแผนกลยุทธ์การประกันคุณภาพการศึกษาใน ส่วนของวิทยาลัยที่ยังดำเนินงานไม่ถึงเป้าหมาย หรือ พัฒนาให้มีคะแนนที่ดีขึ้น

4. มีการสื่อสารถึงบุคลากรของวิทยาลัยอย่างสม่ำเสมอว่า วิทยาลัยมีเป้าหมายของการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับไหน รวมถึงการวางแผน การดำเนินงานและการประเมินผล เช่น การวางแผนโครงการต่างๆของวิทยาลัย จะต้องมีความชัดเจนในการตอบสนองต่อบังชี้ของการประกันคุณภาพในแต่ละองค์ประกอบทั้ง 9 องค์ประกอบ ซึ่งเป็นไปตามแผนกลยุทธ์และพันธกิจ เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ของวิทยาลัยด้วย เป็นต้น
5. มีการกำหนดให้มีการรายงานการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพเข้าประชุมคณะกรรมการส่วนงานวิชาการทุกเดือน เพื่อติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง
6. มีการให้ฝ่ายกิจกรรมนักศึกษาประสานงานกับนักศึกษาในการจัดทำโครงการต่างๆของนักศึกษาต้องเป็นไปตามต่อบังชี้ของการประกันคุณภาพการศึกษา แผนกลยุทธ์ พันธกิจและวิสัยทัศน์ของวิทยาลัยเป็นหลัก
7. มีการจัดสรรงบประมาณตามแผนกลยุทธ์ ตามพันธกิจและวิสัยทัศน์ โดยมีต่อบังชี้ขององค์ประกอบประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้การจัดสรรงบประมาณตรงเป้าหมายกับการบริหารจัดการในด้านการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นสำคัญ เช่น จัดสรรงบประมาณตามพันธกิจตามเปอร์เซ็นต์ของแผนกลยุทธ์และวิสัยทัศน์ของวิทยาลัย เป็นต้น
8. มีการกำหนดต่อบังชี้ เพื่อใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานของบุคลากรของวิทยาลัย เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายของการประกันคุณภาพการศึกษา เช่น การประเมินผลตามพันธกิจของวิทยาลัยในด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยบุคลากรที่สามารถทำให้บรรลุเป้าหมายตามต่อบังชี้ ก็จะมีคะแนนการประเมินผลที่ดี ซึ่งใช้สำหรับการปรับค่าตอบแทนสำหรับบุคลากรด้วย